

“PHẢI TRÁNH BỆNH THIÊN VỊ”

(Gia. 2:1-13)

*“Thiên vị là có thái độ thiên vị và hành vi thiên vị
là những điều được một động cơ xấu nào đó thôi thúc...
Bản chất của sự thiên vị là xa rời chân lý của Tin Lành cứu rỗi
và bị cầm buộc trong sự vô đạo của đời này (là “đời ác”, Sv. Gal. 1:4)...
Đức công nghĩa Cơ Đốc không cho phép thiên vị,
Luật Pháp Đấng Christ cũng không cho phép thiên vị;
thiên vị là phạm tội!”*

5

*“Hỡi anh em,
anh em đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ,
là Chúa vinh hiển chúng ta,
thì chớ có tây vị người nào”*
(Gia. 2:1)

“PHẢI TRÁNH BỆNH THIÊN VỊ”

DẪN NHẬP

I. THẾ NÀO LÀ THIÊN VỊ? (C. 1-4)

“Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ có tây vị người nào” (Gia. 2:1)

Thiên vị là có thái độ thiên vị và hành vi thiên vị là những điều được một động cơ xấu nào đó thôi thúc...

1. Thái Độ Thiên Vị (C. 1)

- Kinh Thánh luôn nói về tính sai trái của thái độ thiên vị (Sv. Rô. 2:11; Êph. 6:9; Côl. 3:25; Công. 10:34) vì vậy những ai thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ phải canh chừng tấm lòng của mình trên vấn đề thiên vị: *“Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ có tây vị người nào” (C. 1)!*
- Thiên vị (Gr. *prosopolepsia*) là thái độ sai lầm coi trọng một người nào đó vì một điều gì đó chứ không tuân thủ tiêu chí bình đẳng theo ý chỉ của Đức Chúa Trời!
 - ✓ “Bình đẳng” không có nghĩa là “cá đối bằng đầu” vì thế giới của Đức Chúa Trời tạo dựng là một thế giới trật tự (Sv. 1 Cô. 14:33)!
 - ✓ “Bình đẳng” không có nghĩa là thủ tiêu văn hóa! (Sv. Tít 3:8).

2. Hành Vi Thiên Vị (C. 2-4)

- Thái độ thiên vị khiến người ta không còn cư xử nhân ái (C. 3) theo mẫu mực của Đức Chúa Trời (Sv. Gia. 2:8)!
- Bên trong hành vi thiên vị là thái độ thiên vị, bên trong thái độ thiên vị là một động cơ xấu (C. 4)!

II. THIÊN VỊ LÀ THẾ NÀO? (C. 5-7)

“Hỡi anh em rất yêu dấu, hãy nghe này: Đức Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời này để dâng làm cho trở nên giàu

trong đức tin, và kể tự nước Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay sao?” (Gia. 2:5)

Bản chất của sự thiên vị là xa rời chân lý của Tin Lành cứu rỗi và bị cầm buộc trong sự vô đạo của đời này (là “đời ác”, Sv. Gal. 1:4)..

1. Thiên Vị Là Xa Rời Chân Lý Của Tin Lành (C. 5)

- Xem trọng vinh quan giả tạo của đời này và bị nó cuốn hút: “Đức Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời này dựng làm cho trở nên giàu trong đức tin” (C. 5a)!
- Mất sự nhận thức về vinh quang đời đời: “và kể tự nước Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay sao?” (C. 5b)!

2. Thiên Vị Là Bị Cầm Buộc Trong Sự Vô Đạo Của Đời Này (C. 6-7)

- Thứ nhất, xem trọng cái tạm thời và xem khinh cái đời đời: “Khinh để kẻ nghèo” (C. 6a)!
- Thứ hai, khiếp nhược trước kẻ thù thuộc linh đến độ nhắm lẫn giữa thù và bạn: “Há chẳng phải kẻ giàu đã hà hiếp anh em, kéo anh em đến trước tòa án sao?” (C. 6b)
- Thứ ba, thỏa hiệp với kẻ xúc phạm đến Đức Chúa Trời: “Há chẳng phải họ phạm thượng đến danh tốt đã lấy đặt cho anh em sao?” (C. 7)!

III. VÌ SAO PHẢI TRÁNH BỆNH THIÊN VỊ? (C. 8-13)

“Nhưng nếu anh em tây vị người ta, thì phạm tội, Luật Pháp bèn định tội anh em như kẻ phạm phép” (Gia. 2:9)

Đức công nghĩa Cơ Đốc không cho phép thiên vị, Luật Pháp Đấng Christ cũng không cho phép thiên vị; thiên vị là phạm tội!

1. Đức Công Nghĩa Không Cho Phép Thiên Vị (C. 8-9)

- Phận sự Cơ Đốc đòi hỏi Cơ Đốc Nhân phải cư xử bình đẳng, nhân ái với tất cả mọi người (Sv. Ma. 7:12; Lê. 19:15), yêu thương mọi người như chính mình: “Hãy yêu người lân cận như mình” (C. 8b; Sv. Lê. 19:18. Ma. 22:39)
- Sự thiên vị là một vi phạm nghiêm trọng đối với đức công nghĩa Cơ

Độc: *“Nếu anh em tây vì người ta, thì phạm tội, Luật Pháp bèn định tội anh em như kẻ phạm pháp”* (C. 9)

- Chính vì vậy, khi một “Cơ Đốc Nhân” lâm bệnh thiên vị, phẩm chất Cơ Đốc của người ấy cần phải được nghi vấn (Sv. Gia. 2:1; Gi. 5:44)!

2. Thiên Vị Là Phạm Tội (C. 10-13)

- Bệnh thiên vị chẳng phải là một điều nhỏ mọn vì thiên vị là chống lại thuộc tính của Đức Chúa Trời: *“Nếu anh em xưng Đấng không tây vì ai, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này”* (1Phi. 1:17)
- Hon nữa, sự vi phạm đối với Luật Pháp của Đức Chúa Trời không bao giờ được xem là một điều nhỏ mọn cả: *“Vi người nào giữ trọn Luật Pháp, mà phạm một điều răn, thì cũng đáng tội như đã phạm hết thảy”* (C. 10)
- Không sống theo Luật Pháp Đấng Christ (Gal. 6:2) là phạm tội (C. 12); không ứng xử với tha nhân theo đức công nghĩa và nhân từ của Đức Chúa Trời sẽ phải chịu sự quở trách Thiên Thượng của Đức Chúa Trời: *“Sự đoán xét không thương xót kẻ chẳng làm sự thương xót; nhưng sự thương xót thắng sự đoán xét”* (C. 13)

KẾT LUẬN

Rev. DOAN NGUYEN TAN Ph.D.
(84) 991 838 2332

“To Serve Those Who Serve The Church In Vietnam”

